

Universitatea “Ovidius” din Constanța
Școala Doctorală de Științe Umaniste
Domeniul Filologie

„DINAMISMUL PRENUMELOR DOBROGENE ÎN PERIOADA ACTUALĂ”
REZUMAT TEZĂ

Conducător științific

prof. univ. dr. EMILIEA-DOMNIȚA TOMESCU

Doctorand

ALI (ABDURAIM) F. IMRAN

CONSTANȚA

2025

CUPRINSUL TEZEI

INTRODUCERE	5
0.1. Considerații generale	5
0.2. Obiectivele tezei	9
0.3. Stadiul cercetării temei	10
0.4. Sursele lucrării	15
0.5. Metodologia cercetării științifice	16
0.6. Structura lucrării	21
CAPITOLUL I: Premise teoretice.....	24
1.1. Elemente de descriere a corpului.	24
1.2. Prenumele. Numele de botez	24
1.3. Clasificarea prenumelor	25
1.4. Atribuirea prenumelui. Schimbarea prenumelui	29
CAPITOLUL al II-lea: PRENUMELE DIN DOBROGEA ÎN PERIOADA 2017-2019	34
2.1. Inventar și frecvență	35
2.1.1. Analiza cantitativă a prenumelor atribuite în Dobrogea în perioada 2017-2019	35
2.1.2. Frecvența prenumelor atribuite în Dobrogea în perioada 2017-2019	42
2.2. Prenumele masculine atribuite în Dobrogea în perioada 2017-2019	44
2.2.1 Prenumele masculine din grupa de frecvență ridicată	45
2.2.2. Prenumele masculine din grupa de frecvență medie	109
2.2.3. Prenumele masculine din grupa de frecvență redusă. Împrumuturi noi	124
2.2.4. Concluzii parțiale (prenume masculine)	126
2.3. Prenumele feminine atribuite în Dobrogea în perioada 2017-2019	127
2.3.1 Prenumele feminine din grupa de frecvență ridicată	128
2.3.2. Prenumele feminine din grupa de frecvență medie	167
2.3.3. Prenume feminine din grupa de frecvență redusă. Împrumuturi noi	206
2.3.4. Concluzii parțiale (prenume feminine)	207
CAPITOLUL al III-lea: PRENUME ATRIBUITE ÎN ANUL 2024	210
3.1. Prenume masculine atribuite în anul 2024	210
3.2. Prenume feminine atribuite în anul 2024	223
CAPITOLUL al IV-lea: SUGESTII DENOMINATIVE ÎN MEDIUL ONLINE	237
4.1. Sugestii denominative în mediul online, în perioada 2017-2019	237
4.2. Sugestii denominative în mediul online, în anul 2024	241
CONCLUZII GENERALE	242

BIBLIOGRAFIE	246
ANEXE	253

INTRODUCERE

Lucrarea de față are ca temă descrierea sistemului de prenuminație din Dobrogea în perioada actuală. Cercetarea a acoperit intervalul temporar 2017-2019 și anul 2024, deoarece sunt reprezentative pentru dinamismul formelor onomastice atribuite în prezent, în comparație cu perioadele anterioare în care există date statistice privitoare la frecvența numelor (Bolocan 1999, Marin 2004). Subiectul tezei este actual având în vedere situația din prezent a onomasticii românești și străine marcate prin schimbarea inventarului și a ordinii de frecvență.

De-a lungul evoluției sale, sistemul antroponimic trece prin momente de schimbare în care sunt înlocuite unele forme denominative prin altele din diverse cauze, cum ar fi contextual socio-cultural, moda și imitația. Câștigarea dreptului la libertatea de exprimare după anul 1989 a avut drept consecință extinderea posibilităților de alegere a structurii prenumelor atribuite.

În perioada contemporană se observă o schimbare a interesului părinților în ceea ce privește denuminația. Astfel, tendințele actuale sunt de a evita antroponimele tradiționale românești, bazate pe onomastica religioasă calendaristică, de a manifesta un interes crescut față de prenumele străine și de a mări numărul termenilor prenumelui pentru individualizarea acestuia.

Considerăm că noutatea lucrării este dată de stabilirea frecvenței prenumelor din zona dobrogeană în diferite perioade și de compararea acestor date cu studiile de frecvență a prenumelor din perioadele anterioare: 1999 și 2004. Originalitatea lucrării constă în stabilirea raportului dintre prenumele tradiționale religioase și laice și prenumele noi sau inovațiile onomastice (împrumutate și create).

Sistemul denominativ din Dobrogea are particularitățile sale, deoarece onomastica dobrogeană reflectă coexistența unor populații diferite prezentate în datele recensământului din anul 2011, care reflectă un spațiu multicultural și multietnic. Numele și prenumele constituie în orice cultură o modalitate de individualizare, se caracterizează prin trăsături generale care se regăsesc într-o zonă amplă, dar prezintă și elemente specifice care o diferențiază. Unele prenume sunt frecvente în toată țara, în timp ce altele sunt identificate numai în anumite zone sau au o apariție singulară. De-a lungul timpului, raporturile dintre aceste prenume se pot modifica: adeseori, prenumele migrează o dată cu populația, uneori, din diverse motive, prenumele sunt supuse unor mutații și înnoiri radicale condiționate de factori sociali, culturali ori de altă natură. Având în vedere istoria multimilenară a acestor locuri, considerăm că modelul antroponimic dobrogean are un pronunțat caracter heteroclit, datorat contopirii elementelor etnice diferite: albanezi, armeni, bulgari,

cerchezi, greci, tătari, turci ș.a. Fiecare populație a adus cu sine elemente de mentalitate, cutumă și limbaj proprii, contribuind astfel la îmbogățirea structurilor antroponomice autohtone, fapt care îi asigură specificitatea.

PRENUMELE DIN DOBROGEA

Demersul cercetării noastre științifice conferă o imagine a dinamismului prenumelor din Dobrogea prin compararea cu informațiile referitoare la frecvența prenumelor din această zonă, la nivel național (Bolocan 1999) și la nivel regional dobrogean (Marin 2004). De asemenea, lucrarea de față analizează dinamica prenumelor din Dobrogea în perioada 2017-2019 și 2024 pe baza frecvenței, a numărului de termeni, a opoziției laic-religios, masculin-feminin.

Lucrarea noastră urmărește identificarea specificul antroponimiei dobrogene, la nivelul prenumelor utilizate în perioada actuală care îi oferă o structură aparte, unică.

Obiectivele generale ale lucrării sunt:

- alcătuirea unui corpus al prenumelor înregistrate oficial (de Serviciul de Evidență al Populației) în Dobrogea în perioada 2017- 2019 și a unui corpus de prenume atribuit și declarat la naștere (la Armonia Hospital din Constanța) în anul 2024;
- studierea sistemului de denotație primară românesc în perspectiva actuală;
- analiza particularităților inventarului de nume proprii de persoană în distribuție regională;
- stabilirea unor trăsături ale antroponimiei din punct de vedere multicultural și intercultural.

Obiectivele specifice ale tezei sunt:

- cercetarea prenumelor din punctul de vedere al apartenenței la diferite sisteme onomastice;
- analizarea dinamicii denotației antroponimice într-un moment istoric și cultural caracterizat prin globalizare lingvistică și onomastică, prin schimbarea preferințelor denominative în selectarea prenumelor, din cauza modernizării excesive a registrului de nume;
- compararea frecvenței prenumelor actuale dobrogene cu cele din repertoriul general românesc;
- identificarea împrumuturilor din interiorul și din exteriorul spațiului dobrogean, în cadrul fenomenelor de globalizare onomastică;
- cercetarea fondului principal tradițional de prenume din limba română pe baza unor opoziții: nume religioase – nume laice, împrumuturi din slavă, turcă – împrumuturi moderne din franceză, engleză;
- stabilirea relațiilor repertoriului românesc cu antroponimia diferitelor naționalități de pe teritoriul dobrogean.

Corpusul documentar al tezei a fost alcătuit pe baza unor surse, atât directe, cât și indirecte. Sursele directe sunt listele de prenume puse la dispoziție de Direcția Generală de Evidență a Persoanelor din județele Constanța și Tulcea (pentru anii 2017, 2018, 2019), maternitatea Armonia Hospital din Constanța pentru anul 2024, internetul. Listele primite le-am sortat în funcție de numărul de termeni specializați în denominația masculină, respectiv, feminină. În cadrul fiecărei serii denominative am selectat prenumele unice și distribuția acestora pe cele două județe și pentru întreaga regiune Dobrogea, prenumele duble, diferențiate după structura lor (prima și a doua poziție în cadrul acesteia), care reflectă preferințele denominative ale donatorilor, precum și prenumele triple, analizate tot în funcție de structură (poziție inițială, mediană și finală). Prenumele multiple, prezente în tiparul denominației primare românești, nu au fost identificate în corpusul pe care l-am avut la dispoziție.

Prenumele extrase din listele oficiale au fost ordonate în funcție de criteriul frecvenței, stabilind astfel rangul lor în cadrul ierarhiei circulației lor denominative în intervalul de timp propus spre analiză. Pentru perioada 2024, în absența datelor de la Direcția Generală de Evidență a Persoanelor, am folosit datele furnizate de maternitatea Armonia Hospital în legătură cu numele nou-născuților. Listele denominative realizate din aceste informații recente au fost destul de ample pentru a fi supuse unor analize statistice parțiale.

Pentru înregistrarea unor tendințe denominative actuale, am folosit unele surse pe care le-am consultat pe internet, care prezintă liste de prenume propuse viitorilor părinți în perioada 2017-2019 (site-ul numedecopii.com) și 2024 (site-ul parintisipitici.ro). Aceste site-uri reflectă destul de bine tendințele generale din onomastică, deoarece sunt consultate de denominatori și reprezintă surse de inspirație pentru aceștia.

Sursele indirecte sunt cele lexicografice, mai precis, dicționarele onomastice românești, precum și unele studii de onomastică generală. Constantinescu (1963) oferă informații utile în stabilirea etimologiei prenumelor, a familiilor denominative ale acestora, raportarea la alte sisteme onomastice și distribuția istorică a prenumelor. Ionescu (1975) prezintă prenumele românești, mai ales cele moderne, în raport cu cele din alte sisteme denominative. Pentru prenumele religioase, de un real folos au fost informațiile privitoare la semnificația inițială a unor prenume (Petrache 1998), la uzul și răspândirea numelor hagiografice și martirologice (Bălan Mihailovici 2003). De

asemenea, am folosit date referitoare la circulația numelor mitologice ca sursă de inspirație savantă a repertoriului de prenume tradițional și modern (Chiriacescu 2012).

Pentru stabilirea distribuției istorice a numelor tradiționale, lucrarea noastră a folosit descrierea diacronică a sistemului antroponimic românesc în diferitele sale etape de dezvoltare (Tomescu 2001). Analizele cantitative și de frecvență ale prenumelor dobrogene actuale au beneficiat de studii onomastice specializate, considerate repere statistice la nivel național (Bolocan 1998), respectiv, regional (Marin 2004).

În cercetările din domeniul socio-uman termenul de *cercetare* are accepții diferite. În sens larg, se utilizează ca metodă statistică, dialectică etc., alteori are un sens mai restrâns de „observație, anchetă” etc. Clasificarea metodelor de cercetare se face în funcție de diverse criterii: criteriul temporal, criteriul de reactivitate, caracteristicile intrinseci ale metodei, locul și rolul ocupat în procesul cercetării, scopurile cercetării.

Cercetarea statistică se poate rezuma la o evidență a obiectelor sau fenomenelor, concretizată prin tabele de genul celor care urmăresc frecvența unui prenume, numărul de termeni prin care se individualizează prenumele, originea laică sau religioasă etc. Cercetarea statistică poate avea un aspect complet atunci când se poate determina evoluția fenomenului studiat în raport cu diferitele lui variații constatate experimental. Fără îndoială că asemenea rezultate generale trebuie confruntate cu realitatea, domeniul antroponimiei fiind unul dinamic, deschis, supus influențelor culturale, sociale și istorice.

În cadrul cercetării pe care ne-o propunem, metoda comparativă este extrem de utilă. Astfel, după sintetizarea și sistematizarea informațiilor statistice, urmărind evoluția socio-culturală din acest spațiu, vom obține o imagine concludentă asupra tendințelor și modificărilor din sistemul antroponimic dobrogean actual. Prin analiza și procesarea informațiilor obținute din sursele de cercetare și structurarea lor în concordanță cu obiectivele generale și specifice, am identificat numele nou înregistrate în antroponimia dobrogeană, am realizat studiul de frecvență și de stabilitate a prenumelor, numele dispărute din antroponimia dobrogeană, înlocuite de împrumuturi, creații românești ș.a.

Metodele de cercetare utilizate sunt adecvate atingerii obiectivelor tezei. Prin metoda selectivă am identificat corpul de prenume reprezentativ pentru evoluția antroponimiei dobrogene din perioada actuală.

În demersul de cercetare a dinamicii prenumelor noi, am respectat următoarea procedură:

- realizarea inventarului de prenume atribuite nou-născuților în perioada 2017-2019;
- realizarea inventarului corpusului de prenume din perioada 01.01.2024-31.08.2024;
- clasificarea prenumelor după numărul de apariții în formele unice, duble și triple;
- identificarea prenumelor în dicționarele onomastice, originea și semnificația acestora;
- compararea cifrei de frecvență a prenumelor din inventarul corpusul tezei cu cea din statistica generală (Bolocan 1999) și statistica regională dobrogeană (Marin 2004);
- clasificarea prenumele după criteriul genului (masculine sau feminine) și al sursei de inspirație (religioase sau laice);
- prin metoda statistică, stabilirea procentajului prezenței prenumelui în Dobrogea;
- urmărirea dinamicii prenumelui în fiecare an studiat, în fiecare județ și la nivelul Dobrogei, prin raportare la structura demografică și numărul de locuitori, precum și la numărul total de prenume atribuite în fiecare an;
- identificarea prenumelor noi;
- identificarea prenumelor care nu sunt prezente în antroponimia generală (Bolocan 1999), dar care sunt prezente în Dobrogea în perioada studiată.

Terminologia folosită în lucrarea de față este cea specifică domeniului. Tomescu (2013) realizează un corpus al terminologiei specifice onomasticii, identifică originea termenilor și corespondențele lor din lingvistica europeană și definește accepția acestor termeni în domeniul lingvisticii românești.

Numele de persoană, antroponimul sau forma onomastică reprezintă orice nume propriu care definește, identifică și individualizează o persoană. Termenul generic de *nume propriu* cu varianta simplificată *nume*, prezent în majoritatea limbilor moderne își are originea în latină *nomen proprium* / *nomen*. Numele propriu are rolul de a identifica și de individualiza obiectele. După ceea ce denumește (denotat), numele propriu se clasifică în: prenume, nume de familie, supranume, etc. (Tomescu 2001: 386). „Ca hiperonim, termenul generic *nume propriu* / *nume* se raportează la hiponimele corespunzătoare, care se încadrează într-o dublă serie sinonimică, alcătuită din creații românești (posibil calcuri) și termeni neologici împrumutați: *nume de persoană* / *antroponim*” (Tomescu 2013: 264). În componența unor termeni împrumutați din limba franceză autoarea identifică elementul grecesc de compunere –*onim* < fr. –*onym*e, care se repetă în serie. (Tomescu 2013: 264)

Noțiunea *numele de botez* este parțial sinonim cu termenul neologic de *prenume*, deoarece prenumele depășește aria de acoperire a numelui de botez și nu întotdeauna numele de botez este și prenumele din documentele oficiale care înregistrează un nou-născut. Termenul de *prenume* impune prezența unui *nume de familie* „unicul termen românesc pentru al doilea sistem de identificare și de individualizare a persoanei.” (Tomescu 2013: 265)

Prenumele se referă la orice nume de individualizare a persoanei care alături de numele de familie unicizează referentul. „Prin *numele de familie* se înțelege numele de persoană care indică apartenențe la o familie prin înrudire direct sau indirectă; al doilea sens este cel de nume colectiv al unor persoane între care există relații de înrudire.” (Tomescu 2013: 265). *Hipocoristicul* este un nume modificat formal, prin procedee fonetice sau prin trunchieri ale formei inițiale.

Prenumele unic reprezintă unitatea de inventar realizată printr-o singură formă care denumește o persoană. Împreună cu numele de familie, prenumele formează modalitatea juridică de recunoaștere a unui individ, cu toate drepturile și obligațiile legale. Prenumele dublu este constituit din doi termeni prin care se identifică oficial o persoană, prin alăturarea numelui de familie. Prenumele triplu și multiplu are în componența sa trei, respectiv mai mulți termeni prin care, alături de numele de familie, se identifică din punct de vedere juridic o persoană.

Structurarea materialului cercetării s-a realizat după scopul denominației în prenume masculine și prenume feminine, din punct de vedere al tipului denominativ în prenume unice, prenume duble, prenume triple și prenume multiple. Din punctul de vedere al circulației prenumelor, am stabilit ranguri de frecvență pentru prenumele unice, prenumele duble și prenumele triple din inventarul onomastic studiat.

Din punctul de vedere al tipologiei onomastice, prenumele înregistrate au următoarea distribuție: prenume religioase și prenume laice. Prenumele religioase cuprind forme biblice, nume calendaristice (hagiografice și martirologice), nume de sărbători religioase și nume legate de unele elemente de cult. Prenumele laice sunt împrumutate din alte sisteme onomastice, prenume delexicale și nume inventate. Prenumele împrumutate recent cuprind unități denominative preluate din sistemul onomastic al altor limbi, care nu sunt înregistrate în inventarul onomastic românesc.

În lucrarea noastră folosim o tipologie a prenumelor rezultată din sinteza clasificărilor din lucrările onomastice, având în vedere criteriul provenienței prenumelor, al destinației denominative și al structurii formale.

Din punctul de vedere al provenienței, prenumele se grupează în:

A) prenume religioase;

A₁. prenume biblice;

A₂. prenume hagiografice / calendaristice.

B) prenume laice:

B₁. creații românești;

B₂. împrumuturi.

Din punctul de vedere al destinației denominative, prenumele sunt:

A) prenume masculine;

B) prenume feminine.

Din punctul de vedere al formei, prenumele sunt:

A) prenume unice: forme simple, forme derivate (diminutive, hipocoristice, trunchiate),
prenume compuse;

B) prenume duble;

C) prenume triple;

D) prenume multiple.

În demersul nostru am utilizat tipologiile de clasificare a prenumelor urmărind aceste criterii în funcție de necesitățile analizei.

Teza este structurată conform obiectivelor generale și al obiectivelor specifice pe care ni le-am propus.

Introducerea cuprinde considerații generale în care sunt prezentate contextul socio-cultural dobrogean, datele geografice și informații istorice cu privire la Dobrogea, pentru a identifica elementele prin care se individualizează această regiune. Sunt analizate datele de la Recensământul populației din 2011 privitoare la Dobrogea, ca să se particularizeze structura demografică a zonei, punând accentul pe diversitate, multi- și interculturalitate. În continuare, am precizat obiectivele tezei, stadiul cercetării temei, sursele lucrării, metodologia cercetării științifice, precizând metodele utilizate, procedura pe care am respectat-o, terminologia folosită și structura lucrării.

În primul capitol ne-am propus să prezentăm materialul antroponimic studiat, denumirea, tradițiile legate de botez și atribuirea prenumelui, clasificări ale prenumelor din literatura de specialitate. Pe baza clasificărilor prezentate, am realizat o tipologie a prenumelor având în vedere criteriul provenienței prenumelor, al destinației denominative și al structurii formale.

Capitolul al doilea prezintă statistica oficială a regionalizării României și structura demografică a Dobrogei, prin raportare la împărțirea administrativă din anul 1998. Materialul antroponimic studiat este analizat statistic pe criteriile distribuției masculin-feminin, după numărul de termeni din care este constituit prenumele, evoluția numărului și a distribuției prenumelor în ani consecutivi, procente și grafice pentru a ilustra dinamica sistemului denominativ atât în Dobrogea, cât și în județul Constanța și în județul Tulcea.

De asemenea, prenumele masculine din corpusul de prenume din perioada 2017-2019 au fost analizate în funcție de numărul de termeni din componența structurilor denominative, au fost identificate prezențele prenumelor, s-a realizat ierarhia, stabilindu-se rangul fiecărui prenume în funcție de numărul de apariții în perioada dată. Prenumele masculine au fost împărțite în trei grupe de frecvență: ridicată, medie și redusă.

În continuare, am urmărit distribuția în cele două județe și la nivelul zonei atât a formelor unice, cât și repartizarea prenumelor ca termen în componența prenumelui dublu și triplu. Am comparat numărul de prezențe cu cele din statistica generală din anul 1999 și cu cea dobrogeană din anul 2004. Am urmărit alăturarea prenumelor din formele denominative duble și triple pe următoarele criterii: prenume religioase, prenume laice, prenume împrumutate sau recente, evoluția formelor duble și triple în ani consecutivi, prezența prenumelor duble cu frecvență mai mare de 10, pentru a stabili fixarea acestora la nivelul sistemului antroponimic dobrogean. Am remarcat reprezentativitatea corpusului studiat și am continuat analiza cu încă cinci prenume masculine din grupa de frecvență medie, pentru a putea stabili tendințele sistemului denominativ masculin din perioada 2017-2019. Am continuat analiza cu prenumele masculine din grupa de frecvență redusă și am extras câteva concluzii asupra dinamicii formelor denominative masculine.

În analiza corpusului de prenume feminine am urmat aceleași criterii ca cele masculine: grupa de frecvență ridicată cuprinde 6 prenume, iar la grupa de frecvență medie am analizat 9 prenume.

Capitolul al treilea cuprinde analiza prenumelor atribuite nou-născuților în anul 2004. Analiza acestora a urmat criteriile aplicate corpusului de prenume din perioada 2017-2019. Astfel am realizat o comparație a corpusului de prenume din perioada 2017-2019 cu cel din 2024, pentru a urmări dinamica denotației dobrogene din întreaga perioadă studiată (evoluția sistemului denominativ înainte și după perioada de pandemie).

În capitolul al patrulea am dorit să verificăm influența internetului asupra deciziilor unora dintre părinți în privința alegerii prenumelui. Am selectat un site cu nume sugestiv

numedecopii.com de unde am selectat prenumele propuse în perioada 2017-2019 și site-ul parintisipitici.ro pentru prenumele din anul 2004. Am comparat aceste corpusuri de prenume cu unitățile denominative din corpusul dobrogean din aceeași perioadă.

Concluziile cercetării cuprind rezultatele demersului științific și propuneri pentru direcții noi de abordare a sistemului antroponimic dobrogean.

Corpusul pe care l-am analizat cuprinde prenumele atribuite în mod oficial la starea civilă, înregistrat alături de numele de familie în certificatul de naștere, act administrativ esențial pentru identificarea și exercitarea drepturilor civile ale unei persoane. Corpusul de prenumele din județul Constanța a fost eliberat de Serviciul de evidență a populației din Constanța în iunie 2020 și cuprinde 22 791 de prenume, cel din județul Tulcea a fost transmis de Serviciul de evidență a populației din Tulcea în 2020 și conține 5 895 de prenume. Datele pe care le studiem sunt constituite din cele 28 686 de prenume oficiale înregistrate în documente în perioada 2017-2019 în Dobrogea, precum și un corpus de 414 prenume nou atribuite în 2024.

Inventarul prenumelor atribuite în anii 2017-2019, completat cu datele din 2024 sunt comparate cu ultimele statistici ale prenumelor publicate în onomastica românească (Bolocan 1999, Marin 2004). Am urmărit reînnoirea vocabularului, schimbarea preferințelor denominative, creșterea sau scăderea frecvenței unor prenume în cele patru perioade, precum și tendința de conservare a prenumelor tradiționale cu largă circulație în toată istoria civilizației românești.

CONCLUZII

Un aspect al modernizării onomasticii dobrogene este creșterea numărului de prenume atribuite unei persoane. În perioada 2017-2019 numărul de prenume duble este în creștere față de statistica din 1999, evoluând de la 40% la 72,72%. De asemenea, prenumele triple care erau în anul 1999 rare au o pondere de 2,08% în perioada studiată. Această tendință constituie o ruptură față de tradiție și reprezintă o modalitate de adaptare la contextul socio-cultural actual.

Din datele statistice inventariate la nivelul Dobrogei în perioada studiată reies următoarele concluzii:

- Prin comparația cu inventarul de prenume din anul 1999, în perioada actuală din cele 113 prenume masculine cu frecvență mai mare de 10 000 la nivel național (frecvențele acestei perioade sunt notate între paranteze, după fiecare prenume) au dispărut 24 de unități denominative (21,23%): *Grigor(i)e* (rang 49), *Florea* (50), *Nicula(i)e* (59), *Costică* (61), *Zoltan* (68), *Dorel* (72), *Istvan* (73), *Toader* (75), *Gavril* (80), *Sandor* (87), *Laszlo* (88), *Costache* (93), *Cristinel* (94), *Ludovic* (97), *Nelu* (98), *Carol* (100), *Stan* (103), *Arpad* (104), *Jozsef* (108), *Levente* (113), *Gelu* (115), *Maricel* (116), *Gavrilă* (117), *Romeo* (119).
- Prin comparare cu inventarul de prenume din anul 1999, în perioada actuală din cele 150 prenume feminine cu frecvență mai mare de 10 000 la nivel național au dispărut 30 de unități denominative (20%): *Floarea* (rang 7), *Viorica* (10), *Eugenia* (21), *Marioara* (32), *Anica* (33), *Lenuța* (43), *Rozalia* (45), *Gheorghia* (55), *Lucreția* (57), *Anișoara* (73), *Gherghina* (76), *Susana* (78), *Virginia* (79), *Domnica* (85), *Aneta* (89), *Olga* (91), *Marcela* (95), *Stela* (103), *Maricica* (105), *Rada* (107), *Terezia* (108), *Valerica* (111), *Paulina* (119), *Gina* (129), *Tinca* (132), *Geta* (138), *Stanca* (139), *Nastasia* (143), *Leontina* (149), *Anuța* (150).
- Prenumele masculin cu cea mai mare frecvență în statistica națională a fost în anul 1999 *Gheorghe*, actualmente rang 86, iar la nivelul Dobrogei cea mai mare frecvență în anul 1999 a fost cea a prenumelui *Ion*, actualmente rang 82.
- Prenumele feminin cu cea mai mare frecvență în statistica națională și dobrogeană a fost în anul 1999 *Maria*, prenume care ocupă rangul 1 în continuare în Dobrogea.
- Cel mai frecvent prenume masculin înregistrat la nivel dobrogean este *Andrei*, care în statistica generală din anul 1999 ocupă locul 24.

- Cele mai frecvente prenume laice, înregistrate la nivel dobrogean sunt *Darius*, care ocupă rangul 12, în timp ce la nivel național este inclus în categoria prenumelor cu frecvență de 3 795 de prezențe. Cel mai frecvent prenume laic feminin din Dobrogea este *Amalia*, care ocupă rangul 15, în timp ce în statistica generală din 1999 este înregistrat cu 9 780 de prezențe.
- Există continuitate în denominația dobrogeană în perioada actuală, menținându-se un număr important de prenume masculine și feminine care prezintă stabilitate în timp.
- Considerăm că demersul științific pe care l-am realizat poate fi continuat prin corelarea rezultatelor de la nivel regional cu o analiză realizată la nivel național, care să confirme tendințele actuale de înnoire ale sistemului antroponimic dobrogean.